

נמ:

אף על פי פרק חמישי כתובות

מסורת הש"ס

[illegible]

לעזי רש"י

אישקלויז"ר להבהיק
(את העור).

מוסף רש"י

[illegible]

תוספות רי"ד (דמשק)

אם נתגרשה א"צ להמתין.
בכפ' החולץ דאמר' התם
לא ישא אדם מעוברת חבירו
ומינקת חבירו משמע אפי'
גרשה הא אמר' התם ותימי'
התשעניו לירושן' דאלמא
לא מיירי אלא באלמנה אבל
בגרופה כיון שהיא יכולה
להשליך בנה לבעלה למה
היא צריכה להמתין אך אם
היא מכירה כוספן אותה מפני
הרשעים):

וזה וז שמסכנתי לך חסם אלא לאומר
 לארץ בידו לפדותה ולהקדישה עשיו:
ה' הגוף נינהו. כקדושת מונח שאין לו
 יותר מזה שיש שגאס עליו שגרי אלו
 הקדש גמור לתפוס פדיונו אלא אסור
 על אדם אחד ויוצן דקדושת הגוף
 הוא ממקיע מדיד שעבוד שחל
 משעבדם לבעל ולחל. לרשון פרק
 א"ל: מאי אריא שמה יגרסנה מהשחל
 י"ל: הקדש. כגון ששיעבד שגור
 לבעל חוב וחזר והקדישו ממקיע
 שעבוד המלוה וגובה חובו ממקום
 אחד וזה הכלל לקרנן ואינו גזול דלא
 היה קני ליה אלא לגביינא בעלמא.
 ודוקא קדושת הגוף אכל קדושת דמיס
 בדנק בניה לא ממקיע שעבוד
 דנקנן דרצין (דף ג"ג) מוסק ער
 דיער ופודה לו הנכסים הללו כ"ו:
חמץ. עשה חממו אפומיקי לעיבד
 כוכבים והיער הפסח אסור חמץ
 ממקיעו משעבד העובד כוכבים
 וגאסו בהנאה. וזה דנקן (פסחים ד'
 א"ל) עובד כוכבים שהיה לישראל
 על חממו אחר הפסח מותר בהנאה
 אוקמינן לו הסם ולא: כשהרעיו אכלו
 שמסור בידו משחור. שגור. עשה
 עבדו אפומיקי ושחורו פסח משחור
 זה גובה חובו ממקום אחר: **ונקדשו**
משפחה. מאי אריא דקמי שמה
 יגרסנה מהשחל ימי קדושת **אלוהו**
רצנן לשעבדיה דרגל. עשה חממו
 דשויהו רצנן כלוקח גמור ולא כמלוה:
בתנאי' אופס. פת: **ששים אינה**
מכשלה כולה. בגמרא"ן פרק אמאי לא
 אפסדנה מכוונא בחדא שפחה בהכנסה
 במקומה: **יושבת כקדרא.** לא חטרה
 בשבילי ליתן בשליחות להביא לו חפץ
 מביט עליה: **עממוס.** שגענון
גב' טוחנת ס"ד. המיס מגלגלין
 האופן וטוחן: **מטמא.** מכירה לזרי
 טחינה נותנתו באפרסכת וקולטת
 הקמח: **ואביעמי איהא.** לעולם טוחנת
 היא עממה: **איהא.** רחיים של יד:
למכשטי איהא. שיקט לו מכשטי
 להטנאות בהן: **שיעדן.** את זויה.
 אישקליו"ר בלע"ז: **לפירקס.** ימי
 העשרים: **שומעת דלל מפיו.** ימי
 העשרים שחל הנדר. אלא לא משעבדא
 ליה: **כופס ומניע.** דמשעבדא ליה ולא
 חל הנדר: **אס היה מכירה.** שאינו
 רואה ליתן מחמרה: **ככל בחאי**
עסקין. ברייתא: **ושלנו כדכוסה**
בעלמא. נדרה מליהנות לו וקיים לה
 כש"א תלא ותטול כחוסה ובה"א
 תלא בלא כחוסה: **ועוד פניא.** גבי
 אינה מניקה. אס אינה רואה:

לה הריני מצי מדר לה ולימא דהמקע
אטעלא דפרסכוה אמינאנא אחאי קאמר
היהו דפי' אמינאנא דהמקע לכו הוסיפו
ויוציאן כדן כדן לא לאשם אלא לאשם
(סו: כ"ד) לאשם אבל לא לאשם א"י
דיר. דתבני בהשולא (וישין) ויפס: ו
עשה מלאכות קטנות שבתים של
הנה"ב י"ה דהן בהיקוצין (וישין)
יין אלו מלאכות שהאשה עושה דקאי
ועל כהן שבתים ויפיה אבל אעשה
אל עמא שהיה נהיית בהקסא כדאמר
היה עליו ומיקתו מפני כדאמר אבל
היה דהוא נתן אצבע בין שיהי הלך
דיר לו מיקתו או תלא בלא כחוב:
רבי

כדי

סכנות הולד (והרב אומר אע"ג דמכירה נמי יכולה להנשא הגרושה אחר ג' חדשים):

שורה זו שששבתִי אֶךְ אֲבִישְׁנָהּ מִן תִּיקֶשׁ. מִשְׁמַע דְּבוּדָה
מִמּוֹשְׁנָת אִינוּ יוֹכֵל לְהִקְדֵּשׁ לְדִין כֹּחַ לְהִקְדֵּשׁ לְבַטֵּל כֹּחַ הַמְלוּה
מִשְׁהִיא מִמּוֹשְׁנָת בִּידוּ וְחִימָה לְדַמְרִי בְּסוֹף אֲחִירָה נֶאֱדָר (ב"מ עג):
רַב מְרִי בַר רַחֵל מֵשֶׁן לִיה עוֹבֵד טוֹכִים הוּא בִּיתָא אֶזְל עוֹבֵד

ויביתו שחא ושקל אגרי ביתא ואמתייהו
 לנצח כל ימי אלהא הקדיש המכר כמו
 דכח מרי שהיה לו לדור נבית
 חסם שהיה ממושגת בידו והפקיע
 המכר כמו והוצרך להעלות לו שער
 לנצח וי"ל דלפי זה הפקעת כח אלה
 אלפי שהיה סגור בר מרי שהיה רגל
 מביח לו דמי השמננה בקנקוס
 ההוצד סוככים ולא רצה לדור
 בהוצירו חסם משום דבית ואל"ל רגל
 כדנתיים ענידנא לך דרגא לא
 מתייבס ליה מדיחיה אלה העוצד סוככים
 ואל"ל והא דלמך בפי האומר משקלי
 עלי (וערכו כה. וספ) הקדישו משכר
 המכר כי מעלה שער להקדש ופיך
 הדין דירי ביה הא נמשלה קלי
 ונמשמע בזמנו השבירות יבול
 להקדישה וי"ל דכח שיש לשוכר אינו
 יכול להקדיש אלה הוא והקדש
 שותפין בו וימכר הבית ויקח זה דמי
 שבירות הבית והמותר אלה אכל
 הכא מיירי שמקדיש כל השדה אף
 מזה שאינו יכול להקדיש עכשו או
 נגמי להקדש ממש היה חל על שדה
 והמשמעות אף קודם שחפזה והלא
 מיירי שאוסר בקונס על המלוה
 להשפדנה דיכול להיות דקדשה
 ממשנכחט אינו יכול לאסרה בקונס
 אף על פי שיוכל להקדישה (דמחנה
 נזכרין דיכול להקדיש יומר ממה
 שיוכל לאסור בקונס ומהרגל נהבי
 ההא דפרין לעיל ומי אורכ מידי
 דחילוי השמאל לא קדיש ולקמי קדיש
 וימאי קשיא ליה דלמה לא חוכל
 להקדיש משהו ידיו לאחר שהתנהג
 ממי שגח מנכסי מלוג שיכול למכור
 עכשו לנכסחאלקון או שתגרס אלה
 ודלא אע"פ שיכולה להקדיש מידי דהו
 ואמכר לא חוכל לאסור ועוד יכול
 להיות דחילוי היתה מקדשת ידיו
 לשים לגמרי לא היה רואי לחול הקדש
 כמו על גמרי תפוס דקדשה כל הקדש
 על גוף השדה נעזרה ברשות המלוה
 וממילא יקדישו הפירות כשאלה הנוק
 מרשותו אלא ידיו אפי' הקדישו
 לשמים חלן נתפסו הקדש ואפילו
 נעצד אמר רב דגופיה לא קדיש וכן
 חורין מודו כ"ע ולכן אפי' הקדישו
 לגמרי אין להקדש לחול יותר מאוסר
 למלוה בקונס שדה הממושגת לו:
 שדה זו שמשכנתי
 תיקדש דקדשה מתקין
 דרב אידי מי דמי הר
 אין בידה לגרש עצמה
 לאומר לחבירו שדה זו
 שנים לכשאפדנה
 מתקין לה רב איש מי
 מיהא בידו לפדותה
 עצמה לעולם אלא אמר
 אמרת שאני קונמות
 וכדרכא דאמר רבא
 מפקיעין מידי שיעבוד
 רבנן לשיעבודיה דבעי
 מהשתא: **מתני'** יור
 עושה לבקלה מוחנת
 ומניקה את בנה ימצא
 בצמר הכניסה לו שפר
 אופה ולא מבכסת ישי
 מניקה את בנה יושלש
 ואין עושה בצמר ארב
 אליעזר אומר ב"אפי'
 כופה לעשות בצמר
 וימה רשב"ג אומר
 מלעשות מלאכה יוציא
 מביאה לידו שיעימו:
 אימא מטהנת ואיבעי
 מתני' דלא כר' חייא ד
 אלא ליופי אלא אשה או
 אין אשה אלא לתכש
 הרוצה שיעדן את
 פשתן הרוצה שילבש
 אפרוחים וישקנה
 ומניקה את בנה:
 כבית שמאי דתניא
 בנה בש"א שוממת
 ומניקתו: נתרשה
 מכירה נותן לה שכרו
 הסכנה אפי' תימא ב'
 בגון שנדרה היא וקיים
 הוא נותן אצבע בין
 נתנה אצבע בין שיניה
 ועוד תניא בש"א אינדר
 מתניתין דלא כב'

קוננות כאשרת ב'. וא"ת א"כ כל אדם יפקיע כל ממונו מבעל חובו על ידי קונסיס וי"ל דלאו דווקא שעבוד דבעל

אלמנה רבנן אלה ה"ו דאלמנה לשעבודא דנ"ח דמומיא בריה המדי
 לשעבודא ע"י קום אלה ודאי דאלמנה נמי לשעבודא דלשה וא"ת בפי
 רבא קנייה מיחנא הא אלמנה רבנן לשעבודא דלשה וי"ל דדוקא בקונו
 לכתא למתא ליה ומקמי ענין שעבוד כמי הקדש ואל דלמר דהבוי
 דאלמנה רבנן לשעבודא דבעל אע"ג דשחרורא דמי להקדש סבירא וזה
 ידו עדיף מזה כיון דלכלי פירות תביא דשחרורא דמי להקדש סבירא וזה
 יושב בכתרדא. אע"ג דנשגל נמי איני עשה מכל מקלל
 המזכר בתנאה ואכלו נמי איני ופכרי דנגזרין ובי הכניס
 ארבע

לשם מנייה שבת בעלה בידו כ"ד חודש ולא חנו מנייה סתם למישר דוקא שבת בעלה אבל

גַּח אֶמִּי פִּי מִלֵּי עֲדָן
הִלֵּי יְדִי וּפִי מִלֵּי מִלֵּי
וְלֵה הִלֵּי יְדִי וּפִי מִלֵּי
טוֹשֵׁעַ חִמֵּי קִי טוֹשֵׁעַ
גַּח אֶמִּי פִּי מִלֵּי מִלֵּי
עֲדָן הִלֵּי יְדִי וּפִי מִלֵּי
עֲדָן מִלֵּי טוֹשֵׁעַ טוֹשֵׁעַ
וְטוֹשֵׁעַ יְדִי יְדִי מִלֵּי טוֹשֵׁעַ
טוֹשֵׁעַ

[illegible]

תוספות רי"ד

סני אלו מלאכות שהאדם
צריך לעבול שחיות ואדם
וסכנתם ומכשלתו ונזיקתו וא
הם נפצעו על ידי המטה
ועשה בזמן הגניסה לו
שפה א לו טועה לו
אמר לו מבטת שמים
איה מבטת ואיה מניקה
איה שם שלש אינה מצעת
לו את המטה ארבע ימים
אמר לו "אמר אפי'
הקדקדא ר' אבהו אפי'
הגניסה לו א שחור אפי'
לעשות כצמר הרשע
מביא לו יום יופי רשע
אמר אפי' מביא את אשה
לעשות מלאכה ביצי יתן
כחומר הסבלת ביצי יתן
שיספיק. שחיות אלו הם
הדמיונות אשר תגלגל הדין
ואם הם דחיים לשם הגני
סה לו בהמה למתגלגל
היא את הדינים ואלו אינם
לי מילה טובה אלא אינם
מטותם "ל הדין החסין
ולקלט הקמה אפי' באי
דין מן המטות
שחיות באינים טעם לש
דין: ומה שכתבנו שכל מה
ללא כביש רעיון נרדף
לחיות לאינה את שם בזה
שחיות ר' מיהו ומה
כופה ומניקה נהגיה א'
נופה לחיות אינה אפי'
הדין חסין טובה ומניקה
הסבה ומעלה לה שבה
ורוקק נרשע אבל אלמה
חיבת לחיות את שם בזה
כדי כפי מה שחיותה שכל
בעלה מיהו אסור להנשא
על כ"ד דרש הדין חסין טוב
לחיות אינה ומניקה [ואם
מעיל] לו שכל הנקה ב'
נזיקתו מן מונוע מרחיבם
ומחזקין לו מעשה ידיו
כיון מניקה בזה בעלה
שחיותו שביצורו שכל
על כ"ד לחיות את שם בזה
אפי' בעלה שכל יד לארץ
לחיות. ור' רבא נאמן לו
כל שנה האלמנה מעיל
לכל הנקה ואינו נזיל
אל ששעוריה שכל שיעוריה
על ידיו ומה שכתבנו
אפי' אוהו אמהי [מסא]
ובשכר נהגיה מניקה בזה
אפי' שכל עיל לחיות
את שם בזה אפי' להנשא
מיד ואפי' להחזק בזה אפי'
אפי' לה מניקה בזה
אמהי ומשעוריה על ידי אשה
ואפי' להנשא ע"י אשה
ואפי' להנשא מיד ואפי' אפי'